

1922-12-06

SENDER

Fritz Syberg

RECIPIENT

Johannes V. Jensen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Da

Date explanation:
Datoen optræder på brevet

General comment:
Det omtalte skrift kan enten have oprådt i Johannes V. Jensens tidsskrift Forum, som udkom fra 1922 og et halvt år frem, eller der kan være tale om Johannes V. Jensen: Om Kommunisme, Politiken 1. oktober 1922.
Alexander Kiellands socialrealistiske bog "To Noveller fra Danmark" udkom 1882.

Sender's location:
Pilegården Kerteminde

Mentioned people:
Honoré Daumier
Alexander Kielland
Alexandra R
Dagmar R
Thyra R

Archive:
Det Kongelige Bibliotek, Johannes V. Jensens Arkiv

TRANSCRIPTION

Pilegaarden 6-12-22

Kære Ven.

Nu har jeg læst Dit Skrift tre Gange omhyggelig igennem, og vil gærne have Lov at gøre Dig et Spørgsmaal. Det gælder sidste Afsnit i Din Artikel, og ["og" overstreget] hvor Du taler om Paap ["Paap" overstreget] Paavirkningen fra Tyskland og Frankrig og peger paa fremtidig Paavirkning fra England og Amerika. Og Spørgsmaalet er dette: er det ganske nødvendig for en Dansker (som for en Kvinde) at have noget udenfor sig selv at føle sig berettiget i? –

Kielland har skrevet nogle "Noveller fra Danmark" (som jeg forresten ikke kan lide) en af dem har omtrent dette Indhold: I Bredgade bor Etatsraadens paa 1_ste_ Sal, de har tre Døttre der hedder Tyra, Alexandra og Dagmar (efter vore tre daværende Prinsesser). Nedenunder bor Portnerens, der ogsaa har tre Døttre, der ogsaa hedder Tyra, Alexandra og Dagmar (efter Etatsraadens naturligvis). At dette rammer en Side i Danskernes Væsen ved jeg, men Spørgsmaalet er hvor dybt rammer det? – Denne Svaghedsfølelse der slaar ud et ["et" overstreget] – ja lad os sige Beundring af Styrke for ikke at sige noget værre – er den uadskillelig fra dansk Væsen? – Jeg træffer paa det allevegne. Forleden i et Selskab var der Tale om et Billede af en ung Maler, eller rettere to Billeder, man var uenig om hvilket der var bedst; det slog Hovedet paa Sømmet da En udtalte som sin Mening at det ene var langt det bedste "det mindede om Daumier" –

For ikke at gøre Sagen lang vil jeg sige Dig hvorledes jeg stiller mig: dersom denne Art – hvad skal jeg kalde det – lad mig kalde det Kvindelighed – er et dybtgaaende dansk Væsensmærke, saa er jeg ikke dansk. (Jeg har i Parentes aldrig truffet noget tilsvarende hos andre Nationer hverken Hollændere, Nordmænd, Schweizere osv. – Svenskere er jo en Stornation –) Nsaar jeg siger jeg ikke er dansk er det dog at gøre mig selv Uret og det føler jeg ingen Trang til over for Dig. Jeg vilde føle det som en Pine f. Eks. at skulde være Tysk x) derimod er det ["det" overstreget] der intet afskrækkende for mig i at være hjemløs. Naar jeg derfor siger at jeg under visse Forudsætninger ikke er Dansk, som ["som" overstreget] saa har jeg Trang til at komplettere denne Udtalelse med sin Modsætning, at jeg vil være dansk om jeg saa skal være ene om det.

Hilsen fra Din hengivne

Fritz Syberg

x) selv om jeg finder det endnu utænkeligere at være engelsk.

Pilegården 6-12-22

Kære Ven.

Nu har jeg læst dit Skrift tre Gange
omhyggelig igennem, og vil gerne have Lov
at gøre dig et Spørgsmaal. Det gælder
siddende Officiel i din Ordre, og hvor den tales
om Paapaa Paavirkninger fra Tyskland og
Frankrig, og mere paa frimodig Paavirkning
fra England og America. Og Spørgsmaalet
er dette: er det ganske nødvendigt for en Dantse
(som for en Kvinde) at have noget indenfor
sig selv at føle sig berettiget i? —

Kielland har skrevet nogle "Noveller
fra Danmark" (som jeg forresten i disse Læse-
lister) en af dem har omtrædet dette Indhold:
7 Bredgade for Statsraadet paa 1ste Sal, de
har tre Døtre der hedder Tyra, Alexandra
& Dagmar (efter vore tre daværende Prin-
cesser). Medensinde for Portneren, der
ogsaa har tre Døtre, der ogsaa hedder
Tyra, Alexandra og Dagmar (efter Stats-
raadens naturkyndis). At dette rammer
en Gilt i Dansternes Lære vil jeg, men
Spørgsmaalet er hvor dybt rammer det?
Lunne Svaghedsforneemelse der slaa ind
at — ja lad os sige Bændring af Gytke
— for du at sige noget varre — er den uad-
stillelig fra danske Lære? —

gys træffer paa det allokue. Forleden i et
Gildet var der Tale om et Billed af en ung
Kone, eller rettere to Billeder, man var uenig
om hvilket de var bedst, det blev flovedt
paa Lømmet da En udtalte som vis dand
at det ene var langt det bedste, det
mindede om "Dauvir"

For ikke at gøre Sagen lang vil jeg sig sig
hvoreledes jeg stiller mig: dersom denne
Art - hvad skal jeg kalde det - lad
mig kalde det "Korindelighed" - er et dybt
gående danske Værsmærke, saa er
jeg ikke dansk. (Jeg har i Paris aldrig truffet
noget tilsvarende hos andre nationer
hverten Hollændere, Noryander, Schwedene
o. v. - Venstere og som Hermetik -)
Naa jeg siger at jeg ikke er dansk er det
dog at gøre mig selv uret og det vil jeg
ingen Trang til over for dig. Jeg vilde lige det +)
som en Pine f. Eks. at stælle over Tykke
derimod er det der intet afleverede med
for mig i at være legemløs. Naa jeg desfor
siger at jeg under vore Firindretninger
ikke er dansk, saa saa har jeg Trang til
at koruplitter denne Udtalelse med en
Modstrøning, at jeg vil være dansk over jeg
saa skal være ene om det.

Glæde fra din hængive

Fritz Faber -
*) Jeg er ikke sikker det er det samme
intet andet end at være meget.